

Sygn. akt. XVI K 138/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Kurczewski

Protokolant: p.o. staż. P. K.

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu -Anny Marszałek

po rozpoznaniu w dniach 6.07.2016 r., 9.09.2016 r., 19.09.2016 r., 3.10.2016 r., 7.11.2016 r. , 18. 11,2016 r. , 30.11.2016 r., 20.12.2016 r., 21.03.2017 r. i 24.04.2017 roku

sprawy karnej

1. A. K. (1) (K.) ur. (...) w K.

s. J. i M. zd.S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2004 r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w której skład wchodził Z. G. (1), A. W. (1) oraz T. Z. (1), mającą na celu popełnianie przestępstw karnych-skarbowych, polegających na podejmowaniu działań przestępczych ukierunkowanych na przejmowanie świadczeń publicznoprawnych należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatku od towarów i usług, podatku dochodowego oraz podatku akcyzowego a wynikających z wprowadzania do obrotu z ominięciem systemu podatkowego paliw pochodzących z produkcji prowadzonej przez zarządzana przez siebie spółkę (...) z s. w K., wbrew warunkom określonym w przyznanej tej spółce koncesji na produkcję paliw, bądź wyrobów pochodzących z innych nieustalonych źródeł z wykorzystaniem działalności innych osób i podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej - a realizowanych w drodze wykorzystywania podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu produktami naftowymi, wystawiania i przyjmowania nierzetelnych lub podrobionych dokumentów księgowych dokumentujących fikcyjne transakcje produktami ropopochodnymi, a także poprzez nierzetelne prowadzenie ksiąg oraz unikanie składania lub składanie nierzetelnych deklaracji wobec organów skarbowych w celu wprowadzenia ich w ten sposób w błąd w zakresie wysokości zobowiązań podatkowych, w szczególności w ten sposób, iż wydawał w tym zakresie szczegółowe polecenia podległym sobie osobom a także pośredniczył w wymianie i sporządzaniu fikcyjnych dokumentów księgowych tworzonych na potrzeby prowadzonego procederu, wydawał polecenia co do treści wystawianych dokumentów księgowych oraz koordynował sporządzanie oraz dostarczanie dokumentów księgowych tworząc w ten sposób pozory legalnego źródła pochodzenia wprowadzanych do obrotu paliw przez (...) spółkę z o.o oraz decydował o podziale zysków i prowizji udzielanej osobom współdziałającym w prowadzonym procederze

- tj. o przestępstwo z art. 258§3 k.k.

2.Z. G. (1) (G.) ur. (...) w G.

s. J. i J. zd. F.,

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2004 r. w K. wspólnie i w porozumieniu z T. Z. (1), A. W. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez T. B. (1) i A. K. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw karnych-skarbowych, polegających na podejmowaniu działań przestępczych ukierunkowanych na przejmowanie świadczeń publicznoprawnych należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatku od towarów i usług, podatku dochodowego oraz podatku akcyzowego a wynikających z wprowadzania do obrotu z ominięciem systemu podatkowego paliw pochodzących z produkcji prowadzonej przez spółkę (...) z s. w K. oraz zależnej od niej Spółki (...), w której był zatrudniony wbrew warunkom określonym w przyznanej tej spółce koncesji na produkcję paliw, bądź wyrobów pochodzących z innych nieustalonych źródeł z wykorzystaniem działalności innych osób i podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej - a realizowanych w drodze wykorzystywania podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu produktami naftowymi, wystawiania i przyjmowania nierzetelnych lub podrobionych dokumentów księgowych dokumentujących fikcyjne transakcje produktami ropopochodnymi, a także poprzez nierzetelne prowadzenie ksiąg oraz unikanie składania lub składanie nierzetelnych deklaracji wobec organów skarbowych w celu wprowadzenia ich w ten sposób w błąd w zakresie wysokości zobowiązań podatkowych, w szczególności w ten sposób, iż pośredniczył w wymianie i sporządzaniu fikcyjnych dokumentów księgowych tworzonych na potrzeby prowadzonego proceduru, wydawał polecenia co do treści wystawianych dokumentów księgowych oraz koordynował sporządzanie oraz dostarczanie dokumentów księgowych tworząc w ten sposób pozory legalnego źródła pochodzenia wprowadzanych do obrotu paliw przez (...) spółkę z o.o

- tj. o przestępstwo z art. 258§1 k.k.

3. A. W. (1) (W.) ur. (...)

w P. s. J. i I. zd. D.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2004 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w której skład wchodził Z. G. (1), T. Z. (1) kierowanej przez A. K. (1) oraz T. B. (1) mającą na celu popełnianie przestępstw karnych-skarbowych, polegających na podejmowaniu działań przestępczych ukierunkowanych na przejmowanie świadczeń publicznoprawnych należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatku od towarów i usług, podatku dochodowego oraz podatku akcyzowego a wynikających z wprowadzania do obrotu z ominięciem systemu podatkowego paliw pochodzących z produkcji prowadzonej przez zarządza przez siebie spółkę (...) z s. w K., wbrew warunkom określonym w przyznanej tej spółce koncesji na produkcję paliw, bądź wyrobów pochodzących z innych nieustalonych źródeł z wykorzystaniem działalności innych osób i podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej - a realizowanych w drodze wykorzystywania podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu produktami naftowymi, wystawiania i przyjmowania nierzetelnych lub podrobionych dokumentów księgowych dokumentujących fikcyjne transakcje produktami ropopochodnymi, a także poprzez nierzetelne prowadzenie ksiąg oraz unikanie składania lub składanie nierzetelnych deklaracji wobec organów skarbowych w celu wprowadzenia ich w ten sposób w błąd w zakresie wysokości zobowiązań podatkowych, w szczególności w ten sposób, iż pełniąc obowiązki dyrektora handlowego oraz faktycznie kierując bazą paliwową użytkowaną przez spółkę (...) wydawał w polecenia podległym sobie osobom w zakresie komponowania i mieszania paliw oraz innych produktów ropopochodnych a także mając świadomość co do faktycznych źródeł pochodzenia sprzedawanych paliw organizował sieć jego odbiorców

- tj. o przestępstwo z art. 258§1 k.k.

4. T. Z. (1) (Z.) , s. R. i M. zd. S., ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2004 r. w K. wspólnie i w porozumieniu z Z. G. (1), A. W. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez T. B. (1) i A. K. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw karnych-skarbowych, polegających na podejmowaniu działań przestępczych ukierunkowanych na przejmowanie świadczeń publicznoprawnych należnych Skarbowi Państwa z tytułu podatku od towarów i usług, podatku dochodowego oraz podatku akcyzowego a wynikających z wprowadzania do obrotu z ominięciem systemu podatkowego paliw pochodzących z produkcji prowadzonej przez spółkę (...) z s. w K., w której był zatrudniony wbrew warunkom określonym w przyznanej tej spółce koncesji na produkcję paliw, bądź wyrobów pochodzących z innych nieustalonych źródeł z wykorzystaniem działalności innych osób i podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej - a realizowanych w drodze wykorzystywania podmiotów gospodarczych pozorujących prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu produktami naftowymi, wystawiania i przyjmowania nierzetelnych lub podrobionych dokumentów księgowych dokumentujących fikcyjne transakcje produktami ropopochodnymi, a także poprzez nierzetelne prowadzenie ksiąg oraz unikanie składania lub składanie nierzetelnych deklaracji wobec organów skarbowych w celu wprowadzenia ich w ten sposób w błąd w zakresie wysokości zobowiązań podatkowych, w szczególności w ten sposób, iż pośredniczył w wymianie i sporządzaniu fikcyjnych dokumentów księgowych tworzonych na potrzeby prowadzonego proceduru, wydawał polecenia co do treści wystawianych dokumentów księgowych oraz koordynował sporządzanie oraz dostarczanie dokumentów księgowych tworząc w ten sposób pozory legalnego źródła pochodzenia wprowadzanych do obrotu paliw przez (...) spółkę z o.o

- tj. o przestępstwo z art. 258§1 k.k.

1. Uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób opisany w punkcie I tj. przestępstwa z art. 258 § 3 kk i za to na podstawie art. 258 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienie wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

2. Uznaje oskarżonego **Z. G. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób opisany w punkcie II tj. występku z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych

3. Na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Z. G. (1) kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat tytułem próby

4. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu Z. G. (1) na poczet podlegającej wykonaniu kary grzywny, okres jego faktycznego pozbawienia wolności w formie tymczasowego aresztowania od dnia 5 kwietnia 2006 roku do dnia 24 maja 2006 roku, uznając karę grzywny za wykonaną w całości

5. Uznaje oskarżonego **A. W. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób opisany w punkcie III tj. występku z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych.

6. Na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. W. (1) kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat tytułem próby

7. Uznaje oskarżonego **T. Z. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób opisany w punkcie IV tj. występku z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę

8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych

8. Na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. Z. (1) kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat tytułem próby

9. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu T. Z. (1) na poczet podlegającej wykonaniu kary grzywny, okres jego faktycznego pozbawienia wolności w formie tymczasowego aresztowania od dnia 5 kwietnia 2006 roku do dnia 28 września 2006 roku, uznając karę grzywny za wykonaną w całości.

10. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 5 w zw. z § 4 ust. 1 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. kwotę 2066,40 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. K. (1) z urzędu.

11. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych A. K. (1), T. G. (1), A. W. (1) i T. Z. (1) koszty sądowe po 1/40 w tym wymierza im następujące opłaty:

A. K. (1) w kwocie 2300 złotych

Z. G. (1), A. W. (1) po 780 złotych

T. Z. (1) 1380 złotych

SSO Piotr Kurczewski

UZASADNIENIE

W sprawie A. K. (1) i T. Z. (1) sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Spółka (...) powstała w roku 1996. Założyli ją A. K. (1) oraz D. S. (1). W początkowym okresie jej działalności spółka zajmowała się handlem węglem i artykułami spożywczymi.

Jeszcze przed rokiem 1998 D. S. (1) wycofał się ze spółki a jego udziały odkupił A. K. (1).

Około roku 1998 roku A. K. (1) poznał prawomocnie skazanego w niniejszej sprawie (prowadzonej uprzednio pod sygnaturą XVI K 13/10) T. B. (1). W tym czasie przedmiotem zainteresowania A. K. (1) w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, stał się handel paliwami płynnymi, w tym olejem napędowym, na którym wedle wiedzy A. K. (1), można było dobrze zarobić.

Poprzez znajomość z T. B. (1), który dzięki zatrudnieniu członków rodziny swojej żony (m.in. teścia) w rafinerii (...), miał „dojście” do zakupu w tejże rafinerii oleju napędowego typu II, który rafineria sprzedawał w ograniczonych ilościach, A. K. (1) zyskał możliwość zaopatrywania się w to paliwo celem jego dalszej odsprzedaży.

Początkowo rola T. B. (1) w transakcjach handlowych spółki (...) z rafinerią (...) ograniczała się do roli pośrednika, za które to pośrednictwo otrzymywał on od A. K. (1) prowizję. Wkrótce jednak T. B. (1) zażądał w zamian za swoje „dojścia” w rafinerii (...), udziałów w spółce (...) oraz stanowiska wiceprezesa, warunkując tym dalszą możliwość zaopatrywania się przez spółkę (...) w olej napędowy II w w/w rafinerii.

W związku z tym żądaniem, w 2001 roku A. K. (1) odsprzedał T. B. (1) 20 % udziałów w firmie a nadto T. B. (1) objął stanowisko vice- prezesa spółki.

Od 1998 roku spółka (...) posiadała na zasadzie umowy dzierżawy od (...), bazę paliw w J.. Po przekształceniach własnościowych, które nastąpiły w przedsiębiorstwie państwowym (...), baza paliwowa w J., stała się własnością spółki (...) sp. z o.o., w związku z czym od tego momentu spółka (...) dzierżawił tę bazę od wspomnianej spółki.

Baza w J. wyposażona była w 10 pojemników do przechowywania paliwa, o pojemności 10000 litrów każdy, bocznice kolejową jak również nalewaki do tankowania cystern.

W/w baza paliwowa potrzebna była spółce (...) do prowadzenia działalności w zakresie obrotu paliwami, która w początkowym okresie (od roku 1998) polegała praktycznie wyłącznie na kupowaniu oleju napędowego II z rafinerii (...) i jego dalszej odsprzedaży.

W roku 1999, spółka (...) uzyskała koncesję z (...) na produkcję, handel hurtowy i detaliczny oraz magazynowanie paliw płynnych. Po otrzymaniu koncesji spółka rozpoczęła produkcję oleju napędowego tzw. I zgodnie z polską normą. Komponenty do jego produkcji kupowane były dalej w rafinerii. Jednak po opłaceniu należności podatkowych związanych z tą produkcją, okazało się, że produkcja taka, z uwagi na znaczne wahania ceny paliwa, okazała się nieopłacalna. Wówczas T. B. (1) i A. K. (1) podjęli decyzję o kontynuowaniu produkcji paliw z komponentów, jednak już bez zgłaszania tego organom podatkowym oraz bez uiszczania należności podatkowych z tym związanych.

Nadzorowaniem technologicznym procesu mieszania komponentów paliw zajął się poznany przez T. B. (1), pracownik rafinerii (...), który od roku 2002 został oficjalnie zatrudniony w spółce (...) na stanowisku magazyniera. Początkowo miał on zostać zatrudniony na stanowisku technologa produkcji jednak z uwagi na wygaśnięcie jego uprawnień został ostatecznie zatrudniony jako magazynier. W praktyce jednak S. W. zajmował się mieszaniem zarówno komponentów paliwowych jak również komponentów z olejem napędowym oraz benzyną zakupywaną w (...), celem uzyskania produktu odpowiadającym normom jakościowym oleju napędowego oraz benzyny.

Techniczną obsługą bazy w J., zajmowali się pracownicy zatrudnieni przez spółkę (...).

Pracę pracowników na bazie paliwowej w J., również tę związaną z mieszaniem komponentów oraz wytwarzaniem paliwa nadzorowali: początkowo Z. G. (1) a następnie od roku 2002 A. W. (1).

Wytworzone w bazie w J. paliwo, było następnie przewożone do bazy paliwowej w Z., którą to bazę spółka (...) dzierżawiła od roku 2001 od spółki (...), założonej przez Z. M. (1) i J. D.. Transport odbywał się głównie przy wykorzystaniu firmy (...).

Ponieważ produkcja paliwa prowadzona przez spółkę (...) prowadzona była nielegalnie, konieczne było takie rozpisywanie zakupów i sprzedaży kupowanych przez spółkę komponentów oraz paliwa aby ukryć, że spółka na bazie kupowanych komponentów i paliwa prowadzi w rzeczywistości nielegalną (nieopodatkowaną) produkcję paliwa.

Prowadzeniem „prawidłowej” dokumentacji magazynowej oraz księgowo finansowej w tym zakresie zajmował się, zatrudniony w spółce (...) od roku 1998 T. Z. (1).

T. Z. (1) zatrudniony był w firmie (...) na stanowisku referenta. Do jego obowiązków należeć miało wykonywanie prac biurowych tj. wystawione i przyjmowanie faktur i przekazywanie ich do biura rachunkowego. Faktycznie T. Z. (1) w okresie objętym zarzutem koordynował wystawianie przez spółkę (...) oraz przyjmowanie przez spółkę od innych podmiotów gospodarczych fikcyjnych faktur dotyczących rzekomej sprzedaży komponentów oraz zakupu benzyn i oleju napędowego. Czynił to na polecenie początkowo wyłącznie A. K., a od momentu przystąpienia do spółki (...). B. również tego ostatniego.

Poszukiwaniem osób i firm gotowych do wystawiania takich fikcyjnych dokumentów zajmował się T. B. (1). T. B. (1) nawiązał kontakt ze swoim znajomym S. Ł. (1), który „zorganizował sieć” firm zlokalizowanych w L. i okolicach, które dokonywały fikcyjnego fakturowania na rzecz firmy (...) oraz przyjmowały fikcyjne faktury z tej firmy. W ten sposób w firmie (...) zaczęły pojawiać się fikcyjne faktury m.in. firm (...), A., F. O. H.

Ponadto T. B. (1) utrzymywał również kontakty z M. M. (1) ps. (...) oraz J. S. (1) związanymi z firmami (...), W. M. W. (1) –również zajmującymi się handlem paliwami, których działalność objęta była kolejnym postępowaniem karnym prowadzonym przez Prokuraturę w K.. Również poprzez te osoby zaczęły trafiać do firmy (...) faktury – zwłaszcza poprzez M. M. (1).

Bieżącymi kontaktami z firmami reprezentowanymi przez S. Ł. (1) zajmowali się na polecenie A. K. (1) i T. B. T. Z. (1) i Z. G. (1). To oni nadzorowali i kontrolowali wzajemny przepływ fikcyjnych faktur tak by ilości sprzedawanych komponentów i paliw „zgadzały się”. Ze strony spółki (...) fikcyjne faktury na polecenie Z. G. (1) i T. Z. (1) wypisywał G. C.. Dane do tych faktur otrzymywał od T. Z. (1), datę sprzedaży ustalał ze Z. G. (2) a następnie A. W. (1), którzy cały czas na bazie paliwowej nadzorowali produkcję oraz wywóz paliw.

Z. G. (1) i T. Z. (1) utrzymywali również kontakty bezpośrednio z J. W. (1), T. Ł. (1) i J. M. (1), również z nimi ustalając zakres niezbędnych do wystawiania dokumentów, odbierając je.

Za namową T. Z. (1) i J. M. (1), założona została przez K. Ł. (1) firma (...).

W zakresie zakupu komponentów paliw rozliczenia między firmami odbywały się głównie w formie kompensat. T. Z. (1) i Z. G. (1) spisywali umowy kompensaty wzajemnych zobowiązań. Oprócz kompensat rozliczenia odbywały się również w gotówce. Należności te odbierali w gotówce od S. Ł. (1) i J. W. (1) T. Z. (1), Z. G. (1), którzy na te spotkania jeździli umawiani przez T. B. (1).

A. W. (1) został zatrudniony w firmie (...) z początkiem 2002 roku. Początkowo jako pracownik na bazie w J., zajmujący się obsługą tej bazy, przyjmowaniem produktów i paliw oraz wydawaniem paliw z bazy. T. B. (1) pokazał mu jak z komponentów paliw uzyskać paliwo napędowe. Technologicznie stroną produkcji paliw zajmował się wspomniany już S. W. (2). A. W. (1) z jednej strony wykonywał w tym zakresie prace techniczne związane bezpośrednio z faktycznym mieszaniem paliw, z drugiej strony był osobą która przekazywała S. W. (2) polecenia T. B. i A. K. w zakresie potrzeby mieszania paliw, ich ilości. Od roku 2003 do sierpnia 2004 roku A. W. (1) został w firmie (...) dyrektorem ds. handlowych i wówczas zajął się całością przyjmowania i wydawania towaru tj. składaniem zamówień, organizowaniem transportu i sprzedaży. W swoich działaniach w bazie w J. miał pełną swobodę. W 2004 roku A. W. (1) odszedł do konkurencyjnej firmy.

Od października 2002 roku Z. G. (1) na polecenie A. K. (1), został zatrudniony w firmie (...), którą A. K. (1) i T. B. (1) założyli w roku 2001 roku. W 2002 roku firma (...) przekształcona została w spółkę, w której A. K. (1) i T. B. (1) objęli po 47,5 % udziałów, pełniąc w spółce funkcje wiceprezesów, zaś 5 % udziałów objął T. J., który formalnie objął funkcję prezesa firmy. Faktycznie wszelkie kluczowe decyzje podejmowali w spółce (...). Firma ta zajmować miała się detaliczną sprzedażą paliwa na dzierżawionych w tym celu stacjach paliw. Ostatecznie uruchomiona została jedynie jedna taka stacja w Ż. koło C..

Spółka (...) korzystała z tych samych zbiorników paliwa które dzierżawił spółka (...) na bazach w J. oraz Z.. Odbywało się to albo na zasadzie „poddzierżawiania” niektórych zbiorników albo podnajmowania tzw. pojemności w niektórych zbiornikach. W rzeczywistości nie przestrzegano zasady rozdziału paliwa w zbiornikach i w efekcie w jednym zbiorniku znajdowało się paliwo zarówno firmy (...) jak i (...).

Ostatecznie spółka (...) zajęła się handlem paliwem konfekcjonowanym w beczkach 30 litrowych, do których paliwo było nalewane ze zbiorników w bazach w Z. i J.. Tym samym spółka ta również handlowała nielegalnie zmieszonym paliwem, nie deklarując należnych z tytułu produkcji paliw podatków, nie posiadając w ogóle koncesji na produkcję paliw.

Analogicznie jak w przypadku spółki (...) równie z w przypadku spółki (...) dochodziło do obrotu fikcyjnymi fakturami zakupu i sprzedaży pomiędzy firmami (...) a (...). Rozliczeniami finansowymi oraz dokumentacją firmy (...) zajmowali się również T. Z. (1) i Z. G. (1). Firma (...) uzyskiwała z firmy (...) fikcyjne faktury potwierdzające sprzedaż paliwa.

W firmie zatrudnieni byli ci sami pracownicy co w firmie (...) i w zasadzie ich działania były podejmowane na tych samych polach w firmie (...) jak i (...). – (...)

Zmiana firmy, w której zatrudniony był Z. G. (1) miała charakter czysto pozorny albowiem cały czas zajmował się on tymi samymi czynnościami, które wykonywał, będąc zatrudniony w spółce (...).

Z początkiem 2004 roku, Z. G. (1) ponownie został zatrudniony w spółce (...), wówczas na ¼ etatu, wykonując czynności analogiczne jak wcześniej tj. nadzorując proces mieszania paliw jaki odbywał się w J., przekazując polecenie A. K., T. B. jak również A. W. dotyczące ilości paliwa, jaka ma zostać wyprodukowana.

W wyniku wyżej opisanego proceduru wytwarzania paliwa i obrotu nim z pominięciem systemu podatkowego w okresie wskazanym w zarzutach tj. od stycznia 2002 roku do grudnia 2004 spółka (...) doprowadziła do uszczuplenia należności Skarbu Państwa w zakresie podatku akcyzowego w kwocie 27.246.718,13 zł oraz VAT w kwocie 2.008.003,79 zł. Wpływ na powstanie uszczupień w takim rozmiarze miały transakcje fikcyjne dokumentowane oraz wykazywane jako faktycznie istniejące z firmami (...), A., F., (...) Ł., (...) – Hurt, E., T.. (...).

Oskarżony **A. K. (1)** ma 60 lat, jest żonaty, z żoną pozostaje w separacji, ma na utrzymaniu dwoje dzieci pozostających na jego utrzymaniu, obecnie pracuje jako pracownik fizyczny na umowę zlecenia osiągając wynagrodzenie w kwocie 1500 złotych. W przeszłości był karany sądownie.

Oskarżony **T. Z. (1)** ma 57 lat, jest żonaty, zatrudniony jest na stanowisku kierowcy ambulansu i zarabia 2.000 zł. Nie posiada majątku, W przeszłości nie był karany sądownie.

W toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem oskarżony **A. K. (1)** nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. W śledztwie złożył on obszernie wyjaśnienia, w znacznej części potwierdzające zasadność przedstawionego mu zarzutu. Opisał początki działalności firmy (...), swoje kontakty z T. B. (1), przedstawił kontakty jakie T. B. (1) miał w rafinerii (...) i w jaki sposób w związku z tym wspólnie rozpoczęli działalność w zakresie handlu paliwami i zostali współnikami, opisał funkcjonowanie firmy na bazach w J. i Z., działania osób tam zatrudnionych, w jaki sposób dochodziło do nielegalnego produkowania paliwa (k. 1080). Opisał szczegółowo – zgodnie z ustalonym stanem faktycznym - jak był zorganizowany proceder mieszania paliw tj. ich produkcja z komponentów, jakie osoby brały w tym udział, w jaki sposób i kto organizował fikcyjne dokumenty dla ukrycia nielegalnej produkcji i handlu paliwami. Oskarżony wypowiadał się również na temat innych osób i firm, nie objętych postępowaniem w tej sprawie, ale w sposób szczegółowy i konkretny, pozwalający na ocenę że jego wiedza na temat podejmowanych w firmie działań – również przez inne osoby – była pełna. Oskarżony posiadał również informacje dalsze, nie związane bezpośrednio z działaniami firmy (...) – np. znał niektórych fikcyjnych kontrahentów firmy (...). Oskarżony opisał również działalność firmy (...). Przyznał, iż fikcyjne faktury sprzedaży paliwa wystawiane przez (...) dla A. służyły ukryciu produkcji prowadzonej przez A., ponieważ następnie A. dysponował również fikcyjnymi fakturami zakupu paliwa z firmy (...) – na taką samą ilość paliwa jak wcześniej „sprzedane” przez (...). – (...).

Przed sądem oskarżony stwierdził, że treść jego wyjaśnień z postępowania przygotowawczego była wynikiem sugestii ze strony przesłuchujących, przeinaczania jego wypowiedzi, wpisywania jako stanowczych potwierdzeń poszczególnych okoliczności wyjaśnień oskarżonego, w których stwierdzał on, że taka sytuacja mogła mieć miejsce lub dany dokument być może został wystawiony przez jego firmę. Jako wynik sugestii ze strony przesłuchującego oskarżony określił wyjaśnienia w których wskazywał na osoby stojące za poszczególnymi firmami, oraz w których opisywał sposób pozyskiwania „kontrahentów” do „obrotu” paliwami oraz komponentami paliw przez T. B. (1). W zakresie mieszania paliw oskarżony stwierdził że jego wyjaśnienia odnosiły się do „mieszania zgodnie z udzieloną koncesją”. A. K. (1) swoje wcześniejsze wyjaśnienia podsumował stwierdzeniem, że on nie posiadał takiej wiedzy jak to wynikałoby z jego wyjaśnień albowiem taką wiedzę posiadał jedynie oficer prowadzący postępowanie.

T. Z. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, wyjaśniając początkowo w dużej części zbieżnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi jaka była jego faktyczna rola w działalności spółki (...). Oskarżony ten opisał wówczas obszernie jak wyglądał mechanizm

obrotu fakturami, w jaki sposób były on wystawiane, na podstawie czego i w jaki sposób dochodziło do przyjmowania przez spółkę (...) faktur wystawianych na tę spółkę przez inne podmioty. T. Z. (1) nie ukrywał wówczas, że dane do faktur otrzymywał bądź od prezesów bądź też ustalał je w telefonicznych kontaktach z przedstawicielami innych firm, spośród których kojarzył P. S., T. Ł., J. M., K. Ł.. Z samej treści ówczesnych wyjaśnień oskarżonego, jednoznacznie wynikało, że miał on pełną świadomość nielegalnego i fikcyjnego charakteru obrotu fakturami pomiędzy spółką (...) oraz innymi podmiotami. Świadczą o tym dobitnie przyznane przez T. Z. sytuacje gdy na polecenie szefów czy też zapotrzebowanie „współpracujących” firm wystawiał nowe faktury w miejsce wcześniejszych, gdy taka była potrzeba. Oskarżony ten nie weryfikował powodu nieprawidłowej treści faktury, nie sporządzał żadnej korekty lecz po prostu wystawiał nową opiewającą na potrzebne dane. T. Z. w żaden sposób przy tym nie sprawdzał, czy faktycznie transakcją o danych podawanych mu przez prezesów czy też „kontrahentów” miała miejsce. Oskarżony ten nie ukrywał zresztą w ówczesnych wyjaśnieniach, że prowadzony przez niego obrót fakturami miał charakter procederu całkowicie oderwanego od działalności spółki (...), kiedy to przekazywał do innych firm faktury od innych aniżeli A. podmiotów takich I., R., R., P., (...), Fabryka (...), firm których nawet nie znał.

W pierwszym postępowaniu sądowym T. Z. (1) zmienił swoje wcześniejsze wyjaśnienia, twierdząc, że był zwykłym pracownikiem A. - referentem i do jego obowiązków należało wyłącznie wystawianie faktur. Wystawiał faktury na zakup i sprzedaż paliwa, a dane do ich wystawienia dostawał z bazy w Z., od p. K., B. i M.. Faktury te wysyłał kontrahentom pocztą, albo przekazywał osobiście p. S., K. Ł. (1), J. M. (1), T. Ł.. Im przekazywał faktury sprzedaży, a odbierał od nich faktury zakupu. Przyznał jednak, że zdarzało się, że od tych osób dostawał pieniądze jako rozliczenie i te zostawiał w kasie pancерnej firmy. Nikomu odbioru pieniędzy nie kwitował i sam też gotówki za pokwitowaniem nie zdawał. Faktury oddawał księgowej p. B.. Wyjaśnił, że nie zajmował się rozliczaniem podatków ani nie był w stanie sprawdzić, czy handel faktycznie się odbywał.

W drugim postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i odmówił składania wyjaśnień. Odnosząc się do treści wcześniej złożonych wyjaśnień twierdził, że były one wynikiem sugestii przesłuchującego w trakcie wielokrotnych przesłuchań, jakie odbywały się w trakcie stosowanego wobec niego tymczasowego aresztowania. T. Z. (1) odnosząc się do wyjaśnień, w których stwierdzał, że przedstawiane mu faktury wystawiane na firmę (...) oraz przez firmę (...) dla innych firm na obrót komponentami oraz paliwem były fikcją, twierdził, że również były to sugestie przesłuchującego. Twierdził nadto, że nie wie dlaczego podawał, że A. nie odprowadzał podatku akcyzowego od prowadzonej produkcji, tłumacząc, że on nie posiadał wiedzy na temat rozliczeń podatkowych spółki, gdyż się tym nie zajmował. Sformułował przypuszczenie, że być może stwierdzenie to oparte było na informacjach zasłyszanych.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie:

wyjaśnień oskarżonych: częściowo A. K. (1) (k. 9169 – 9170 w zw. z 3856-3860 w zw. z teczka nr 5 k. 1079-1083, 1084-1086, 1110-1111, 1284-1288, 1300-1306, 1320-1325, 1336-1340, 1341-1347, 1391-1397, 1886-1890, 2113-2118, 2245-2249, 2443-2448, 3458-3460, 3534-3546), częściowo T. Z. (1)(k. 9185 – 9188, 3837-3841 w zw. z k. 995-1001 teczka 5 tom V, k. 1004-1005, 1007-1008, 1025-1030, 1040-1044, 1155-1158 tom VI, k. 1278-1283, 1296-1299, 1315-1317, 1369-1372, 1384-1390 tom VII, k. 1830-1835, 1839-1841 tom X, k. 2251-2254 tom XII, k. 2449-2454 tom XII, k. 3627-3629 tom XIX) , częściowo Z. G. (1) (k. 9137- 9138, 9188, teczka nr 5 k. 3860-3861 w zw. z k. 965-967, 968-969, 971-973, 1018-1023, 1034-1039, 1188-1194, 1291-1295, 1313-1314, 1471-1472, 2310-2312, 2431-2436, 3634-3636) częściowo A. W. (1) (k. 9184-9185, 3841-3842 w zw. z k. 2215-2230 teczka 5 tom XII, k. 3587-3589 tom XVIII, k. 3610-3612 tom XIX)

zeznań świadków: częściowo T. B. (1) (k. 3855-3856 w zw. z k. 1094-1095, 1119-1120, 1151-1154, 2179-2182, 2269-2272, 2427-2430, 3468-3470 teczka 5) częściowo T. Ł. (1) (teczka nr 2 tom VI k. 1104-1108, 1112-1117, 1119-1121, 1184-1189, 1190-1197, tom VII k. 1205-1212, (...) - (...), tom XIII k. 2505-2509, Tom XV k. 2873-2876, tom XVII k. 3302-3304, 3312-3314, tom XVIII k. 3453-3457, tom XIX k. 3616-3619) częściowo J. M. (1) (k. 3759 w zw. z k. 1031-1036, 1048-1052, 1141-1144 teczka 4 tom VI, k. 1214-1218, 1223-1226, 1230-1232, 1234-1237, 1307-1309 tom VII), częściowo K. Ł. (1) (k. 3756-3757 w zw. z k. 217-226, 228-229 teczka 18 tom II, k.443-460, 544-545 tom III, k.

635-638, 658-666 tom IV), częściowo P. S. (2) (k. 3836-3837 w z. z k. 534-538, 540-542, 568-572, 575-580, 581-585, 595-600 teczka 1 tom III, k. 609-612, 617-620, 621-625, 632-635, 726-729 tom IV) R. P. (1) (k. 3695-3696 w zw. z k. 331-336, 337-338, 306-308, 309-311 teczka 28 tom II, k. 706-709, 710-713 tom IV, k. 803-806 tom V), B. Z. (k. 3763-3764 w zw. z k. 240-246, 247-248, 273-276, 277-281 teczka 21 tom II), S. W. (2) (k. 4839-4840 w zw. z teczka nr 3 tom VI k. 1160-1165, 2008-2015), R. B. (1) (k. 3996 w zw. z teczka nr 5 tom V k. 927-931), M. P. (1) (k. 4748 – 4749 w zw. z teczka nr 5 k. 2002-2006, 2684-2689), W. B. (k. 3993- 3995 w zw. z teczka nr 5 tom VIII k. 1473-1474, i tom XII k. 2386-2397 tom XIII 2406-2418), M. H. (k. 4379-4380 w zw. z k. teczka nr 27 k. 296-297, 298-299), E. M. (k. 4386 w zw. z teczka 27 tom II k. 325-330), T. J. (k. 4382-4384 w zw. z teczka 27 k. 103-109, 272-276, 277-278, 319-324, 388-391, teczka 4 k. 734-740, teczka 5 k. 2257-2261, 2379-2384)

opinii biegłych:

G. K. i M. G. (1) (t. XXIX k. 5730-5741, załącznik w postaci opinii pisemnej: części 1-3)

oraz **dokumentów** znajdujących się w aktach głównych sprawy, teczkach, załącznikach oraz biurze dowodów rzeczowych – ujawnionych w toku rozprawy w dniu 24 kwietnia 2017 roku, szczegółowo wymienione na kartach 9560 – 9561)

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd zważył co następuje:

Sąd w przeważającej większości dał wiarę zebranych w sprawie dokumentom zarówno dokumentom źródłowym, księgowym, w postaci faktur zabezpieczonych w postępowaniu, dokumentom y organów finansowych, dokumentom obrazującym sytuację materialną, osobistą oraz karalność oskarżonych. Dokumenty te wystawione zostały przez osoby do tego uprawnione, w zakresie posiadanych kompetencji oraz w prawem przewidzianej formie. Z oczywistych względów na wiarę nie zasługiwały dokumenty finansowe, co do których ustalono, że były one nierzetelne i nie dokumentowały rzeczywistych transakcji gospodarczych i wystawiane były jedynie dla celów ukrycia działań nielegalnego obrotu paliwem.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłych z zakresu rachunkowości - M. G. (1) i G. K. zarówno pisemnej jak i uzupełniającej ustnej. Biegli bardzo skrupulatnie przeanalizowali dostępną dokumentację finansową poszczególnych podmiotów gospodarczych zaangażowanych w niniejszą sprawę jak również dokumentację z przeprowadzonych kontroli skarbowych w poszczególnych firmach oraz decyzje Urzędów Kontroli Skarbowej i na ich podstawie, w oparciu o obowiązujące przepisy opracowali rzetelną i przejrzystą opinię określającą kwoty uszczupień podatkowych, które spowodowały poszczególne firmy na skutek przestępczych praktyk, opisanych w zarzutach a dotyczących wytwarzania oraz obrotu paliwami z pominięciem systemu podatkowego.

Biegli rzeczowo wskazali , że na powstanie uszczuplenia w zakresie podatku VAT w poszczególnych firmach wpłynęło przyjmowanie oraz wystawianie fikcyjnych faktur od firm i na rzecz firm i tak w przypadku firmy (...) dotyczyło to faktur fikcyjnych takich firm jak R., A., F., (...) Ł., (...) – Hurt, E., T., (...) - (...).

Jakkolwiek w kontekście prawomocnego umorzenia postępowań wobec oskarżonych w niniejszym postępowaniu, w zakresie przestępstwa karno- skarbowych, które uległy przedawnieniu, kwestia ta nie miała pierwszoplanowego znaczenia, to jednak określała ona rodzaj przestępczości, dla której powołana została do życia zorganizowana grupa przestępcza, której dotyczy zarzut stawiany oskarżonym jak również skalę działania tejże grupy (w przypadku A. uszczuplenie to wyniosło 27.246.718,13 zł w podatku akcyzowym oraz 2.008.003,79 zł w podatku VAT)

Sąd jako prawdziwe ocenił zeznania świadka P. S. (2) (prawomocnie skazanego we wcześniejszym postępowaniu w niniejszej sprawie), który mimo, że podczas wcześniejszego postępowania nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów w złożonych wyjaśnieniach bardzo obszernie i szczerze, zbieżnie z innymi wiarygodnymi dowodami opisał faktyczne okoliczności powołania do życia firmy (...), jak również precyzyjnie opisał rolę S. Ł. (2) w prowadzonej przez siebie działalności tj. że S. Ł. (1) sfinansował powstanie firmy (...), ustalił z nim zasady „współpracy”, która polegać

miała na wystawianiu i przyjmowaniu fikcyjnych faktur, wypłacaniu pieniędzy z konta firmy (...) i ich nieoficjalnym przekazywaniu do (...), za co dostawał prowizję.

W zakresie przydatnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, świadek ten szczerze i wiarygodnie przyznał, że wystawiał i przyjmował faktury fikcyjne, nie było w jego firmie żadnego obrotu paliwami. Były jedynie faktury na rzecz takich firm jak A., I., Ł., R., P. i inne, których nazw nie pamiętał. W imieniu firmy (...) kontaktował się z nim T. Z. (1), który informowały, jakie faktury należy wystawić i przyjąć. T. Z. (1) przekazywał mu zestawienia ilości i rodzaju towaru, na który mają być wystawione faktury, dostarczał również mu fikcyjne faktury zakupowe dla firmy (...) i były to faktury od różnych firm. Również T. Z. (1) – na polecenie S. Ł. (1) – przekazywał pieniądze w kopertach. Z T. Z. (1) na spotkania przyjeżdżał czasem Z. G. (1) i to były znane mu osoby z firmy (...).

O prawdziwości zeznań tego świadka przekonuje przede wszystkim okoliczność, że nie miał on żadnych racjonalnych powodów aby zeznań nieprawdę, zwłaszcza, że zeznania te (wyjaśnienia) dowodziły w rzeczywistości jego winy w zakresie stawianych mu zarzutów.

Oceniając zeznania świadka K. Ł. (3) w zakresie mającym znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy, sąd dał mu wiarę co do tego, że jednym z inicjatorów założenia przez tego świadka firmy (...) (obok J. M. (1)) był oskarżony T. Z. (1), z którym następnie współpracował w zakresie wystawiania i przyjmowania fikcyjnych faktur zakupu i sprzedaży komponentów jak i paliwa, jakkolwiek świadek ten nie podał i w tym zakresie prawdy, twierdząc, że działalność założył celem faktycznego prowadzenia działalności w zakresie handlu paliwami. W rzeczywistości bowiem K. Ł. (3) poznawszy w ramach swojej działalności w firmie (...), kierowanej przez jego brata S., mechanizm obrotu fikcyjnymi fakturami, założył firmę (...) wyłącznie aby również czerpać korzyści z obrotu takimi fakturami a nie prowadzenia faktycznej działalności. Z zeznań tego świadka jasno wynika, że T. Z. (1) dostarczał mu faktury zakupu komponentów oraz oleju napędowego, a on od razu mówił T. Z. (1) na jakich klientów miały one zostać rozpisane. Początkowo faktury zakupu pochodziły wyłącznie z firmy (...), ale potem T. Z. (1) załatwiał do tego oleju faktury na jego pochodzenie. Faktury te pochodziły od różnych podmiotów np. z firm (...) czy (...) – które jak ustalono w odrębnym postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę a następnie sąd wK. były firmami fikcyjnymi.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka J. M. (1), który składając wyjaśnienia jako oskarżony w niniejszej sprawie, przyznał się do stawianych mu zarzutów, potwierdzając, że założona przez niego firma (...), nie zajmowała się faktyczną działalnością w zakresie obrotu paliwami, lecz stanowiła jedynie kolejny element łańcuszku firm wystawiających i przyjmujących fałszywe faktury oraz prowadzących nierzetelną księgowość. W zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, wiarygodne były zeznania tego świadka, w których J. M. przyznał, że w zakresie wystawiania fikcyjnych faktur współpracował on z T. Z. (1), na zlecenie którego wystawiał jako (...) faktury sprzedaży zarówno dla (...) jak i innych firm i za pośrednictwem którego otrzymywał faktury do księgowania w ramach swojej działalności.

Zeznania świadka T. Ł. (1) w zakresie przydatnym dla rozpoznania niniejszej sprawy były przydatne jedynie co do tego, że potwierdzały wiarygodność zeznań P. S. (2), który twierdził, że (...) była faktycznie kierowana przez S. Ł. (1) oraz J. W. (1) a tym samym wcześniej omówione zeznania tego świadka, w których potwierdził on swoją „współpracę” w firmą (...) a z jej ramienia (...).

Sąd jedynie w niewielkim zakresie dał wiarę zeznaniom świadka T. B. (1), prawomocnie skazanego za zarzut tożsamy ze stawianym oskarżonemu A. K. (1). Świadek ten twierdził, że nie pamięta żadnych okoliczności sprawy albowiem chciał o nich zapomnieć. Potwierdził wcześniejsze nader lakonicznie wyjaśnienia, w których przyznał że był prezesem firmy (...) w okresie roku 2000, w latach 2002-2004 firma ta dokonywała wg dokumentów transakcji z firmami takimi jak m.in. (...), F., (...). - (...) i część tych transakcji była fikcyjna tzn. poza wymianą faktur nie było żadnego obrotu towarowego. Wyjątek stanowiła pośród nich firma (...) – z którą transakcję faktycznie się odbywały. Oskarżony potwierdził, że paliwo było produkowane na bazie w J. oraz że kierował tym on i A. K. (1).

Wiarygodne były zeznania świadka B. Z.. Świadek ten potwierdził, że w niniejszej sprawie istniał cały mechanizm poszukiwania i werbowania osób, w celu „uruchomienia” działalności gospodarczych de facto jedynie po to, by uzyskiwać fikcyjne faktury.

Zeznania J. W. (1) były nieprawdziwe albowiem sprzeczne z zeznaniami innych wiarygodnych świadków jak chociażby P. S. (2), czy K. Ł. (1), jakkolwiek dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miały znaczenia.

Podobnie zeznania A. S. (1) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia zarzutów stawianych oskarżonym w niniejszym postępowaniu albowiem świadek ta zeznawała na okoliczność transakcji nabycia przez nią oraz jej brata bazy paliwowej w W., które to przedsięwzięcie związane było z zarzutami, które zostały już prawomocnie osądzone.

Zeznania A. P. (1), R. K. (1) jak i R. P. (1) jakkolwiek w znacznej części prawdziwe, w zakresie w jakim potwierdzali oni swój udział w procederze tworzenia i przekazywani różnym podmiotom fikcyjnych faktur firmy (...), to jednak, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem świadkowie ci nie posiadali żadnej wiedzy na temat spółki (...) i działalności oskarżonych w niniejszej sprawie, mimo, że ostatecznie poprzez M. M. (1) ps. (...) oraz J. S. (1) faktury firmy (...) trafiały do T. Z. (1), tym samym do spółki (...).

W niewielkim zakresie na wiarę zasługiwały zeznania M. M. (1), który zgodnie z prawdą zeznał jedynie, że znał T. B. (1), jednak nieprawdą już było twierdzenie tego świadka, że nie łączyły go z T. B. (1) żadne interesy. Nieprawdziwe były również twierdzenie tego świadka jakoby nie miał żadnego kontaktu z handlem paliwami, zaś firmę (...) znał jedynie z przypadkowej wizyty w siedzibie tej firmy wspólnie z p. S.. Z wiarygodnych wyjaśnień zarówno oskarżonego T. Z. jak i Z. G. (1), wynika bowiem, że M. M. (1), którego znali jedynie pod pseudonimem (...), wielokrotnie przyjeżdżał do siedziby spółki (...) przywożąc faktury takich firm jak R., R., G., P., T. oraz (...) i przekazywał je prezesom – A. K. (1) lub T. B. (1) zaś w przypadku ich nieobecności T. Z. (1). T. Z. (1) przyznał również, że część faktur dostarczanych przez I. (M. M. (1)) przekazywał on następnie do firmy (...).

Jako prawdziwe i przydatne w sprawie sąd ocenił zeznania świadka M. W. (2), który wszczepie i rzeczowo potwierdził, że świadomie brał udział w fikcyjnym obrocie fakturami na paliwo oraz komponenty paliwowe oraz, że w tym zakresie współpracował z oskarżonym Z. G. (1). Uwzględniając okoliczność, że świadek ten nie starał się ukrywać swojego udziału w tym nielegalnym procederze, nie sposób uznać, że miał jakikolwiek interes w fałszywym pomówieniu o to Z. G..

Zeznania G. R. (1) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem były niekonsekwentne wręcz wzajemnie sprzeczne, świadek ten jednocześnie nie potrafił wiarygodnie uzasadnić powodów takiej rozbieżności. Zeznając w toku postępowania przygotowawczego, twierdził on, że nie zna oskarżonych w sprawie A. K., T. Z. ani też firmy (...) a jedyną osobą, którą łączy z działalnością firmy (...) jest A. P. (2). Przed sądem świadek ten stwierdził, że jego wcześniejsze zeznania nie są częściowo zgodne z prawdą, że znał doskonale zarówno A. K., T. B., z którymi się przyjaźnił, jak i T. Z. (1), gdyż często bywał w siedzibie spółki (...). Twierdził, że był dobrze zorientowany w działalności spółki (...). Świadek ten zadeklarował podczas pierwszego przesłuchania przed sądem w niniejszym postępowaniu, że swoje twierdzenia co do dobrej orientacji w interesach spółki (...) potwierdzi dokumentami, gromadzeniem których się aktualnie zajmuje. Jednak mimo ponownego wezwania świadka na przesłuchanie, podczas którego miał okazać się owymi dowodami swojej wiedzy, świadek ten stwierdził, że nie zdołał jednak zebrać żadnych dokumentów potwierdzających jego dobrą orientację w działalności spółki (...) co w istotnym stopniu dezawuowało wiarygodność twierdzeń tego świadka, powodując, że jego zeznania z postępowania sądowego, nie miały przymiotu wiarygodnego materiału dowodowego, umożliwiającego czynienie na ich podstawie rzetelnych ustaleń co do odpowiedzialności oskarżonych.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka S. W. (2) uznając, że świadek nie miał żadnych powodów by zeznawać nieprawdę. Świadek pracował jako magazynier w firmie (...), na bazie w J.. Potwierdził, że w bazie odbywało się mieszanie paliw z komponentów - on to technicznie wykonywał jako iż miał przygotowanie – pracował uprzednio w rafinerii i wiedział jak mieszać paliwo. Jak zeznał decyzję w sprawie mieszania komponentów podejmowali prezes K., zastępca B., pan W. i G. i od nich przyjmował polecenia w tym zakresie. Świadek orientował się, że w firmie jest

też zatrudniony T. Z. (1), ale nie wiedział bliżej jaki on pełnił obowiązki. Z zeznań świadka wynika, że w pozostałym zakresie nie orientował się w działaniach firmy tj. gdzie sprzedawano to mieszane paliwo, jak odbywał się odbiór, jak dokonywano płatności i rozliczeń, kto poszukiwał odbiorców.

Zeznania świadka A. F. oraz R. B. (1), mimo, że świadkowie zatrudnieni byli w firmie (...), były nieprzydatne w sprawie gdyż świadek B. zatrudniony został w spółce na przełomie roku 2004 i 2005 tj. na samym końcu nielegalnej działalności paliwowej spółki wobec czego nie poznał ani kontaktów handlowych z tym związanych ani też nie znał sposoby fakturowania tego procederu jak również nie orientował się w roli jakie w tym procederze pełnili poszczególni pracownicy spółki. Z kolei świadek F. miał kontakt ze spółką dopiero w roku 2008, kiedy to miał zająć się przeniesieniem siedziby spółki z K. do S., zasadności której to decyzji podjętej przez A. K. nie rozumiał. Jedyne co świadek zapamiętał ze spółki z okresu swej pracy to, że panował tam straszny bałagan.

Prawdziwe i przydatne dla sprawy były zeznania świadka M. P. (1), który posiadał dość dobrą orientację w zakresie tego, jak funkcjonowała firma (...) w okresie zarzucanym oskarżonym, a w szczególności wiedział iż firma ta zajmowała się nielegalnym mieszaniem paliw na bazie w J. i tam na tej bazie wszystkim kierował A. W. (1). Z zeznań świadka wynika, że w okresie późniejszym -lat 2004/2005 świadek wspólnie z T. B. zdecydował się popełniać przestępstwo polegające na handlu odbarwianym olejem opałowym. To obrazuje jego dobre kontakty z T. B. oraz znajomość hierarchii i poczynają poszczególnych osób w firmie (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom W. B. - księgowej w firmie (...) zatrudnionej w latach 2000-2005 . Świadek opisała swój zakres obowiązków oraz zakresy obowiązków poszczególnych osób w firmie. Zeznała iż prezesami firmy byli A. K. (1) i T. B. (1). T. Z. (1) zajmował się rozliczeniem zakupów oraz sprzedaży paliw płynnych i komponentów, podpisywał faktury wystawiane na jego polecenie przez G. C. i przekazywał je do księgowości. T. Z. z bazy w J. otrzymywał informację, jakie faktury należy wystawić. Na bazie w J. zatrudnieni byli natomiast Z. G. (1) – który w lutym 2002 roku przeszedł do kolejnej firmy (...), a następnie A. W. (1). Świadek zeznała, iż „najważniejszy” w firmie był prezes K., choć przyznała też że nie znała zakresu podziału obowiązków między prezesami.

Twierdziła, że wedle jej wiedzy spółka zajmowała się wyłącznie handlem paliwem oraz komponentami, nie wiedziała nic o tym aby A. zajmowała się również produkcją paliwa na z komponentów na bazie w J.. Z zeznań świadka wynikało, że dokonywała księgowania faktur zakupu i sprzedaży na podstawie tego co zostało jej przekazane przez T. Z. (1) i nie wiedziała czy transakcje takie faktycznie miały miejsce.

Wątpliwości co do prawdziwości zeznań świadka budzą natomiast zeznania w których świadek ta twierdziła, że nic nie wie, nie kojarzy i nie ma nic do powiedzenia na temat firm takich jak A., (...) - (...), Ł., F.. Wniosek ten sąd opiera na fakcie, że świadek jako księgowa firmy przez tak długi okres czasu musiała księgować bardzo wiele faktur pochodzących od tych podmiotów wobec czego wątpliwe jest aby nie zapamiętała ich nazw jako częstych kontrahentów spółki (...), co jednak nie ma bezpośredniego znaczenia dla sprawy.

Zeznania M. H. – księgowej w firmie (...). – (...), nie wnosily nic istotnego do sprawy, poza potwierdzeniem okoliczności, że firma (...) - (...) była kolejnym przedsięwzięciem gospodarczym A. K. (1) i T. B. (1), która funkcjonowała w oparciu o kadrę uprzednio zatrudnioną w firmę (...), jak chociażby Z. G., zaś jej działalność polegała głównie na współpracy ze spółką (...).

Zeznania świadka T. J. prawdziwe były w zakresie w jakim opisał on sposób funkcjonowania firmy (...), powiązania personalne osób będących udziałowcami, członkami zarządu oraz pracownikami tej firmy, powiązania tej firmy z firmą (...), (...) i A.. Na wiarę nie zasługiwały natomiast stanowcze twierdzenia świadka, że transakcje zakupu i sprzedaży paliw i komponentów między (...) a wskazanymi przez świadka w/w podmiotami faktycznie miały miejsce, albowiem świadek ten nie miał możliwości ustalenia, czy taki handel faktycznie się odbywa (nie zajmował się tym), zaś uwzględniając okoliczność, że całością „sprzedaży” zajmował się Z. G. (1) a dodatkowo firmy (...) nie prowadziły żadnego faktycznego handlu paliwami a jedynie wystawiały fikcyjne faktury handel taki pozorujące, nie sposób ocenić stanowczych twierdzeń tego świadka za przekonujące. Co więcej uwzględniając brak merytorycznego przygotowania świadka do pełnienia funkcji prezesa spółki paliwowej oraz okoliczność, że o całości funkcjonowania spółki decydowali

Z. G. (1), T. B. (1) i A. K. (1), zasadnie przyjąć można że T. J. był w rzeczywistości jedynie blankietowym prezesem zarządu tejże spółki, nie zorientowanym co do faktycznej działalności spółki.

Zeznania świadka E. M., również zatrudnionej w spółce (...). – (...), nie wniosły nic istotnego do sprawy, albowiem nie posiadała ona żadnej przydatnej wiedzy. Jej praca w spółce ograniczała się do wystawiania faktur w oparciu o zestawienia przekazywane jej przez inne osoby. Nie posiadała wiedzy na ile realne są transakcje, które faktury te dokumentowały.

Zeznania świadków A. G. (1) (dotyczące firmy (...)), R. K. (2), Z. W., M. B. (1), P. R. (1) (dotyczące firmy (...) będącej jednym z wystawców fikcyjnych faktur), K. G. (1) (związane z prowadzoną kontrolą skarbową w firmie (...)), W. W. (1) i K. A. (którzy zeznawali w zakresie wyników kontroli prowadzonej w firmie (...)), Z. R. (prowadzącego kontrolę skarbową w firmie (...)), P. K. (1) (zeznającego na temat rachunków bankowych założonych dla firm (...)), D., A. i (...), P. K. (2) (wykonującego usługi transportowe dla firm (...)), Z. O. (nabywającego paliwo od firmy (...)), M. R. (1), A. – C. – F. (zeznającej na okoliczność osób zamawiających towar w firmie (...) w imieniu firmy (...)), M. K. (1) i P. R. (2) (zeznających od kontaktach firmy (...) z firmą (...)), G. M. (kupującego paliwo od firmy (...)), T. G. (2) (dotyczące zamawiania paliwa w firmie (...) i otrzymania faktur firm (...)), O. H. i Z.), A. B. (1) (opisującego działalność bazy paliwowej w W.), M. Z. (zajmującego się pośrednictwem w wyszukiwaniu nabywców dla firmy (...), pośredniczącego w zakupie nieruchomości przez T. B. i T. Ł.), K. N., R. A. (kierowców w firmie (...)), K. C. (dotyczące funkcjonowania bazy paliwowej w W. oraz zarządzania nią przez S. Ł. i J. W.), R. J. (wożącego paliwo z bazy w W.), J. U. (1) (kierowcy w firmie (...)), R. F. (1) (nabywcy paliwa z firmy (...) odbieranego z bazy w W.), K. R. (kupującego paliwo z firm (...)), D., T., Z.), J. A. (1) (wykonującego prace remontowe dla T. Ł. na bazie paliwowej w P.), A. W. (2) (konkubiny T. Ł.), J. S. (2) (dotyczące „sprzedaży” paliwa w firmie (...), która odbywała się jedynie na fakturach), R. S. (1) (n/t nabywania przez jego firmę paliwa na bazach w W. i P.), T. B. (3) (o kontaktach handlowych firm (...) H.), P. P. (na okoliczność sprzedaży stacji paliw w G. przez firmę (...)), G. J. (o pośrednictwie w kontaktach jednego z odbiorców z firmą (...)), T. O. (o jego rzekomej współpracy z firmą (...) jedynie w związku z zatrudnieniem) M. J. (1) i Z. Ł. (dotyczące pośrednictwa w handlu paliwem pomiędzy firmami (...)), A. W. (3) (dotyczące wykorzystania bazy paliwowej w W.) nie dotyczyły zarzutów stawianych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu lecz funkcjonowania grupy przestępczej kierowanej przez S. Ł. (1) z udziałem P. S. (2), J. W. (1), której działalność została już prawomocnie osądzona w sprawie XVI K 13/10

Jako prawdziwe jakkolwiek nieprzydatne z uwagi na brak po stronie świadków wiedzy na tematy istotne dla rozstrzygnięcia, sąd ocenił zeznania J. K. (1), J. P. (1), T. W. (1), S. G., M. P. (2), I. W. K. S. (1), S. R. (1), Z. S. (1), T. Ś., J. W. (3), K. Ś., J. M. (3), G. B. (1), T. D. (1), M. S. (1), W. U., E. R., A. M. (2), H. D., M. S. (2), W. M. (1), T. P., K. R., A. P. (3), D. J., F. B., R. F. (2), K. Ł. (4), L. L., A. W. (4), H. J., B. L., J. R. (1), J. B. (1), S. P. (1), J. M. (4), R. M. (1), J. P. (2), S. B. (1), J. P. (3), M. K. (2), H. P., J. J. (3), A. S. (2), A. K. (3), M. J. (2), E. A., H. B., J. M. (5), T. K. (1), B. P. (1), K. J. (1), J. P. (4), M. T. (1), M. L. (1), D. K. (1), B. P. (2), D. P. (1), K. J. (2), J. T., K. T. (1), Z. P. (1), J. W. (4), M. S. (2), J. K. (2), S. D., K. M., W. H., B. S. (1), A. D. (1), W. M. (2), S. S. (5), C. M., K. T. (2), I. T. (1), R. N. (1) B. S. (2), J. W. (4), A. P. (4), M. N. (1), K. K. (1), J. M. (6), M. S. (3), B. T. (teczka nr 4 tom 2 karta 244 - 245), K. S. (2), A. B. (2), Z. K. (1), G. P., R., U. Z., Z. M. (2), T. W. (2), T. W. (3), E. U., Z. M. (1), I. M., M. S. (4), I. T. (2), K. P. (1), M. J. (3), R. G., P. K. (3) A. P. (2), Z. S. (2), R. M. (2), W. P. (1), G. C., Ł., W. G. (1), J. Z., K. G. (2), J. G. (1), Z. F., R. N. (2), W. Ł., D. L., J. S. (3), L. R., J. N., A. W. (5), B. K., A. W. (6), M. M. (3), J. R. (2), K. B., H. S., W. J., H. K. (1), A. S. (3), M. W. (3), W. L., K. P. (2), A. P. (5), S. T., K. K. (2), R. T., J. R. (3) B., J. P. (5), E. W., S. K., T. T. (1), A. P. (6), J. A. (2), G. W., L. G., R. K. (3), W. G. (2), W. Z. R. S. (2), M. B. (2), A. D. (2), M. B. (3), R. S. (3), K. Z., A. P. (7), M. O., J. G. (2), A. P. (2), L. C., Z. J., M. S. (5), M. T. (2), J. U. (2), A. K. (4), J. G. (3), K. L., J. R. (4), D. Ś. M. N. (2), K. S. (1) T. T. (2) T., Z. B., B. S. (2), Z. K. (2), M. T. (3), D. P. (2), Z. P. (2), D. K. (2), R. K. (4), H. K. (2), R. E., A. G. (2), G. G. (1), M. K. (3), P. M., G. N., K. W., A. C. (1), W. K. (1), H. O., J. C., A. K. (5), T. G. (3), G. G. (2) D. W. (1), W. K. (2), A. M. (3), E. S., J. Ś., A. Ż., A. T., K. K. (3), J. F. (1), P. B., T. T. (3), T. K. (2), A. W. (7), M. P. (3), A. H., M. P. (4), B. G., J. J., K. S. (3), U. Z., A. O., B. M. (1), L. S., M. S. (6), T. K. (1), J. W. (5), J. P. (6), M. K. (2), J. P. (3), A. M. (2), M. P. (5), A. K. (3), M. N. (3), J. B. (2), A. Z. (1), W. S. (1), W. K. (3), S. B. (2), W. S. (2), T. K. (3), S. S. (6), J. R. (5), W. K. (4), E. G., W. S. (3), J. B. (3), G. R. (2), M. L. (2), U. S., A. C. (2), A. W. (8), J. W. (6), J. L. (1), K. D., P. W., B. B. (3),

r. I., A. B. (2), Z. P. (3), R. M. (3), K. K. (4), K. K. (5), S. R. (2), A. P. (8), G. G. (3), A. P. (8), J. B. (4), H. W., B. M. (2), R. K. (5), Z. S. (3), A. L., B. M. (2), M. W. (4), T. C., D. K. (2), J. K. (3), H. K. (2), S. R. (3), K. S. (4), R. R. (2), S. J., J. J. (5), S. R. (3), M. R. (2), K. G. (2), A. Z. (2), K. Ł. (4), S. P. (2), B. H., M. S. (7), P. T., A. P. (3), R. P. (2), A. P. (4), D. W. (2), J. F. (2), R. B. (2), W. P. (2), S. P. (1), J. F. (3), M. G. (2), E. A., D. K. (3), P. S. (3), A. S. (4), J. P. (3), M. K. (2), W. D., R. O., J. O., K. J. (1), Z. M. (3), M. G. (3), A. S. (5), J. M. (7), M. W. (5), J. K. (4), J. L. (2), M. Z., J. W. (5), W. A., D. S. (2), P. K. (4), B. H., J. K. (5), D. K. (1), E. H., T. D. (2), R. K. (6), J. G. (4).

Kończąc ocenę dowodów na wyjaśnieniach oskarżonych sąd jedynie w części zbieżnej z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **A. K. (1)**. Oskarżony ten składając obszernie wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego, jakkolwiek nie przyznając się do stawianych mu zarzutów, zgodnie z prawdą opisał okoliczności rozpoczęcia działalności przez spółkę A. oraz późniejszego podjęcia przez spółkę działalności nielegalnego wytwarzania paliw z zakupywanych komponentów na terenie dzierżawionej bazy paliwowej w J. i prowadzenia obrotu nim poprzez bazę w Z.. Oskarżony ten szczerze podał wówczas, że produkcja legalna, tj. według normy jakościowej przy towarzyszących temu obciążeniach podatkowych była nieopłacalna z uwagi na znaczne wahania ceny paliw na rynku. Opisał on wówczas szczerze zarówno kto zajmował się mieszaniami paliw jak również, jakie osoby zajmowały się dokumentowaniem obrotu komponentami i paliwami tak aby ukryć fakt produkcji paliw. Wskazywał przy tym jakie inne firmy współuczestniczyły w wystawianiu nierzetelnych faktur, które konieczne były do ukrycia nielegalnej produkcji i handlu tak wytworzonym paliwem przez spółkę (...).

Późniejsze zgoła odmienne wyjaśnienia oskarżonego w toku postępowania sądowego, twierdzenia o sugestiach przesłuchującego i manipulacjach przy protokołowaniu jego wyjaśnień stanowiły ewidentnie element przyjętej na potrzeby uniknięcia odpowiedzialności za faktycznie popełnionego przestępstwo, linii obrony, która oparta na kłamstwie nie zasługiwała na wiarę.

Również wyjaśnienia oskarżonego **T. Z. (1)** zasługiwały na wiarę jedynie w części. W dużej części prawdziwe były wyjaśnienia tego oskarżonego, jakie złożył on w śledztwie, kiedy to obszernie i szczerze opisywał czynności jakie wykonywał w spółce (...), gdzie tak naprawdę na polecenie prezesów koordynował wystawianie faktur przez spółkę A. oraz przyjmowanie faktur wystawianych dla spółki (...) przez inne podmioty tak aby rzekomy obrót komponentami i paliwami pomiędzy A. i innymi podmiotami bilansował się, ukrywając tym samym fakt nielegalnej produkcji paliwa z komponentów z pominięciem systemu podatkowego oraz handlu takim paliwem również bez uiszczania stosownych podatków. Mimo, że przed sądem oskarżony starał się zaprzeczyć swojemu zaangażowaniu w przestępczy proceder fikcyjnego obrotu fakturami, twierdząc, że był jedynie zwykłym pracownikiem biurowym, to nawet wówczas nie kwestionował, że spotykał się z przedstawicielami firm paliwowych, którym przekazywał faktury wystawione przez spółkę (...), jak również od których odbierał faktury wystawione na spółkę (...) przez te firmy, co więcej od których odbierał pieniądze, których nikomu nie kwitował a które przekazywał bezpośrednio prezesom A., jak również którym czasami przekazywał pieniądze, również nie wymagając żadnego pokwitowania, czego nie sposób pogodzić z typowymi czynnościami pracownika biurowego spółki. Jeśli uwzględnić dodatkowo, że T. Z. (1) spotykał się z przedstawicielami różnych podmiotów gospodarczych, którym przekazywał faktury wystawione przez całkowicie inne podmioty niż A., uzyskane od swoich przełożonych bądź bezpośrednio od ich wystawców, po zaaranżowaniu spotkań z nimi przez T. B., wniosek o uczestnictwie T. Z. (1) w procederze fikcyjnego obrotu fakturami dotyczącymi paliwa oraz komponentów, zmierzającego do uniknięcia opodatkowania faktycznie prowadzonej działalności jest całkowicie klarowny. Zresztą w tej części wyjaśnienia T. Z. (1) znajdują potwierdzenie zarówno w wiarygodnej części wyjaśnień A. K., Z. G., jak również zeznaniach świadków P. S., J. M., K. Ł..

W powyższym kontekście wersja przedstawiona przez T. Z. przed sądem, stanowiła ewidentnie desperacką próbę przeinaczenia faktów celem uniknięcia odpowiedzialności za faktycznie popełnionego przestępstwo.

Wyjaśnienia **A. W. (1)** jedynie częściowo zasługiwały na wiarę. Prawdziwe były twierdzenia tego oskarżonego dotyczące okresu jego zatrudnienia w spółce (...), stanowisk jakie piastował, jak również znajomości firm, których dotyczyły zarzuty w niniejszej sprawie takich jak M. O. i Ł.. Jakkolwiek prawdziwe były jego twierdzenia, że zawsze działał w interesie i dla dobra firmy, w której był zatrudniony to jednak w świetle wiarygodnych dowodów nie sposób

skonstatować, że ów interes tej firmy wynikał z popełnienia przestępstwa przez niego jak i pozostałych pracowników i zarządzających spółką (...). Wynika to w sposób całkowicie przejrzysty z wyjaśnień zarówno A. K., T. Z. i Z. G., którzy jednoznacznie, wbrew twierdzeniom A. W. (1) stwierdzili, że oskarżony ten miał pełną wiedzę na temat fikcyjności transakcji paliwowych przeprowadzanych przez spółkę (...), procederu nielegalnego wytwarzania paliwa na bazie w J. od którego nie odprowadzono należności podatkowych.

W świetle powyższego oczywistym jest, że wyjaśnienia A. W. (1) zaprezentowane w toku niniejszego postępowania stanowiły linię obrony zorientowaną wbrew prawdzie na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione przestępstwo.

W znacznej części prawdziwe były wyjaśnienia oskarżonego **Z. G. (1)**, jakie złożył on w toku postępowania przygotowawczego jak i w toku pierwszego postępowania sądowego, kiedy to przyznał się do stawianych mu zarzutów, z wyjątkiem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Wyjaśniał on wówczas obszernie i w znacznej części szczerze, co pozwoliło na zrekonstruowanie stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Z. G. (1) posiadała bardzo obszerną wiedzę na temat funkcjonowania zarówno spółki (...) jak i M. O., jednak mimo ujawnieniu części z nich, ewidentnie nie chciał ujawnić swojej pełnej wiedzy, zasłaniając się często niepamięcią w zakresie szczegółów, potwierdzając jedynie ogólne fakty. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało jednak całkowicie klarownie, że osobami podejmującymi kluczowe decyzje zarówno w spółce A. jak i M. O. byli A. K. i T. B., wyznaczając zadanie pozostałym pracownikom, spośród których T. Z. (1) i D. K. (4) wystawiali faktury na podstawie informacji jakie dostawali z bazy w J., A. W. (1) był dyrektorem handlowym w firmie (...) i zajmował się kontaktami z rafineriami, ale też wydawał polecenia na bazie w J. w zakresie komponowania paliw.

Z. G. (1) nie ukrywał również, że zdawał sobie sprawę z tego, że paliwo sprzedawane z bazy w J. było komponowane nielegalnie i nie było opodatkowywane, a obrót dokumentów pomiędzy poszczególnymi firmami w zakresie zakupu i sprzedaży odbywał się tak, sprawić pozór legalności produkcji paliwa i obrotu tymże paliwem.

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego jakoby nie brał od udziału w zorganizowanej grupie przestępczej w sposób opisany w zarzucie aktu oskarżenia i jakoby jego wcześniejsze wyjaśnienia były wynikiem manipulacji i nacisków ze strony przesłuchującego w trakcie stosowanego wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, albowiem zakres i rodzaj podanych przez oskarżonego informacji w wyjaśnieniach ocenionych jako prawdziwe w sposób oczywisty przeczą tezie o ich uzyskaniu w drodze manipulacji, zaś owa treść w sposób logiczny potwierdza świadomie i intencjonalne zaangażowanie Z. G. w działalność grupy osób, które w sposób zorganizowany zajmowała się popełnieniem przestępstw.

Reasumując łącznie wyjaśnienia oskarżonych stwierdzić należy, że nawet mimo, że na pewnym etapie postępowania zdecydowali się oni składać wyjaśnienia ujawniając sposoby działania firm, poszczególne zachowania konkretnych osób oraz własną świadomość i udział w określonych zdarzeniach, to nie byli oni nigdy do końca szczerzy, dążąc do nie wyjawienia całej prawdy, zasłaniając się w niewygodnych fragmentach niepamięcią czy też niewiedzą, co w kontekście stopnia szczegółowości innych relacji było ewidentnie nieprzekonujące.

Niezależnie jednej od powyższego całokształt tychże wyjaśnień, nie pozostawia wątpliwości, że działania poszczególnych firm i osób w ramach tychże firm oparta była o ścisły rozdział ról, kompetencji, zakresów działań w taki sposób, że osoby kierujące tj. T. B., A. K. były świadome oraz posiadały wiedzę na temat zasad funkcjonowania poszczególnych firm, ich powiązań, kontaktów oraz rozliczeń, natomiast osoby działające w ramach danej firmy miały kontakty tylko z niektórymi, wybranymi osobami i to tylko w takim zakresie by całość mechanizmu pozwalającego na unikanie zapłaty podatków funkcjonowała.

Reasumując poczynione w sprawie ustalenia faktyczne jak również dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd zważył co następuje:

Oskarżony T. Z. (1) stanął przed sądem pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk tj. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych -skarbowych, zaś A. K. (1) pod zarzutem kierowania taką zorganizowaną grupą przestępczą (art. 258 § 3 kk).

Zebrany w sprawie i oceniony w sposób wyżej opisany materiał dowodowy w całości potwierdził zasadność tych zarzutów wykazując, że zachowaniem swoim oskarżeni wyczerpali wszelkie znamiona zarówno strony przedmiotowej jak i podmiotowej zarzucanych im czynów.

Analizując pojęcie zorganizowanej grupy przestępczej, sąd korzystał w obszernego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz Sądów Apelacyjnych, które pozwalają na sprecyzowanie tego pojęcia.

W świetle powyższego zorganizowana grupa przestępcza jest organizacją charakteryzującą się z jednej strony zarządzaniem, a z drugiej wykształceniem stałych, stabilnych, wyraźnych norm regulujących jej działanie, działających na przyszłość, określających przywództwo, członkostwo, pozycję, prawa, obowiązki oraz rolę poszczególnego członka. Nie jest więc ona grupą ludzi, równorzędnych partnerów, zintegrowanych w celu popełniania przestępstw. Podział ról oraz przywództwo w grupie przestępczej nie wynika z umowy równorzędnych partnerów ale z narzucenia reguł przez osoby kierujące grupą oraz akceptacji tychże reguł przez poszczególnych członków. Zorganizowana grupa przestępcza może charakteryzować się różnymi „stopniami zorganizowania”. Zależy to od skomplikowania reguł określających zasady działania danej grupy. W razie wykształcenia wyraźnego przywództwa, różnej kategorii członków, różnego podziału wg struktur wewnętrznych, różnej zadaniowości oraz specjalności członków, ustalenia zasad naboru nowych członków oraz katalogu kar za nieposłuszeństwo można mówić o związku przestępczym. Niezależnie od stopnia zorganizowania dla możliwości uznania grupy przestępczej musi istnieć jakiś poziom realnego zorganizowania, wykształcenie jakiś norm organizacyjnych, chociażby prostych i prymitywnych. Właśnie wykształcenie takich norm, reguł, odróżnia zorganizowaną grupę przestępczą od działania w ramach współsprawstwa, gdzie nie ma odgórnych, istniejących niezależnie od członków norm, a jedynie dobrowolne porozumienie. W zorganizowanej grupie przestępczej szeregowy członek grupy wykonuje to co wynika bezpośrednio z określonych w grupie zasad lub to co nakazało mu kierownictwo grupy i czemu podporządkowuje się dlatego, iż akceptuje właśnie działanie w grupie. Podporządkowuje się określonym normom obowiązującym w grupie. W sytuacji współsprawstwa poszczególny sprawca podejmuje działania wynikające z ustalonego z innymi podziału ról, przyjmując na siebie na zasadzie dobrowolności wykonanie określonego zadania.

Wykształcone lub narzucone przez przywódcę normy określające zasady funkcjonowania grupy są obowiązujące w odniesieniu do każdego przestępstwa, które grupa decyduje się popełniać. Normy te mogą ulegać przemianom ale charakterystycznym dlań jest to, że obowiązują na przyszłość, a członkowie grupy mają tego świadomość i fakt taki akceptują. W zorganizowanej grupie przestępczej w przypadku każdego kolejno popełnianego przestępstwa to kierownictwo określa zasady jego popełnienia oraz wyznacza role poszczególnych osób, nie w sposób dowolny ale zgodny z istniejącymi w grupie zasadami. Owe wykształcone lub narzucone normy mogą mieć charakter niezwykle prymitywny – sprowadzający się do określenia iż istnieje „szef” oraz obowiązuje zasada posłuszeństwa wobec niego i podporządkowania jego autonomicznym decyzjom.

O spełnieniu przez grupę ludzi warunków zorganizowania świadczyć z reguły będą takie okoliczności jak ustanowienie przywództwa, istnienie hierarchii członków, obowiązywanie stałego podziału ról, stałych zasad podziału łupów, względnie stały skład osobowy grupy czy dłuższy okres funkcjonowania grupy. Cechy te oceniane zawsze muszą być jednak *In concreto*, w powiązaniu z całokształtem okoliczności, które pozwolą na realne wyodrębnienie stałości określonych norm. Jeżeli norm takich nie ma, a kolejno popełniane przestępstwa są wynikiem aktualnie wyrażanej woli sprawców – współdziałanie takich sprawców należy rozpatrywać wyłącznie w kategoriach współsprawstwa. Nie ma bowiem stałego zorganizowania, nie ma ustalonego przywództwa oraz poddania się obowiązującym zasadom.

Rozróżnienie zorganizowanej grupy przestępczej od grupy wspólnie działających współsprawców może w realiach konkretnej sprawy napotykać na trudności. Nie można bowiem wykluczyć, że przez dłuższy okres czasu będzie funkcjonować grupa współsprawców zwłaszcza gdy dopuszczają się oni takich samych rodzajowo przestępstw.

Podział ról w ramach takiego współsprawstwa nie jest wynikiem akceptacji ustalonych norm ale ciągle suwerennie odnawianego porozumienia. Z drugiej strony grupa współsprawców, nawet nie ustanawiająca przywódcy, może działać przez dłuższy okres czasu i wykształcić taki stopień organizacji oraz sprawności, że będzie już można uznać istnienie określonych norm obowiązujących wszystkich sprawców. W realiach konkretnej sprawy trzeba badać czy podział ról pomiędzy sprawców jest wynikiem całej umowy, czy może już wiążących ich norm.

Powyższe rozważania sąd przeprowadził w oparciu o następujące orzeczenia: Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19 grudnia 2003 roku, II AKA 257/03, KZS 2004 z.4 poz.41; Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 lipca 2009 roku, II AKA 150/09, Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 24 stycznia 2001 roku, II AKA 240/01, Prok. i Pr. 2004, nr5, poz.26; Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 21 marca 2001 roku, II AKA 28/01, KZS2001, z.4 poz. 26 oraz Komentarzy: A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska – Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, kodeks karny, część szczególna, tom II, komentarz do art. 177-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II oraz j.w. Komentarz do art. 258, art. 259 (Dz.U..97.88.553)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt powyższej sprawy sąd uznał, że zebrany materiał dowodowy w pełni przekonuje o uformowaniu oraz działalności grupy przestępczej kierowanej przez T. B. (1) (prawomocnie skazanego za kierowanie tą grupą) i A. K. (1), w skład której wchodził A. W. (1), T. Z. (1) oraz Z. G. (1).

Przedmiotowy materiał dowodowy potwierdził również istnienie jeszcze drugiej grupy przestępczej kierowanej przez S. Ł., w skład której wchodził P. S., J. W., P. R., K. Ł., nieżyjący T. Ł., co jednak zostało już prawomocnie rozstrzygnięte we wcześniej przeprowadzonym w sprawie postępowaniu sądowym o sygnaturze XVI K 13/10

Charakterystyczną cechą grupy kierowanej przez A. K. (1) i T. B. (1) było to, iż działała ona za pomocą wykształconych struktur działalności gospodarczych, w ramach których każda z osób pełniła określone funkcje. Widać to wyraźnie na przykładzie spółki (...), której ramy organizacyjne powstały początkowo dla prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej zostały następnie zreorganizowane poprzez zaangażowanie osób podległych nie w celu prowadzenia uczciwej działalności gospodarczej, lecz wyłącznie po to by prowadzić działalność przestępczą. T. B. (1) i A. K. (1) rozwinęli współpracę na zasadzie wspólników w spółce (...) z jasnym założeniem – produkowania i wprowadzania do obrotu paliwa z pominięciem systemu podatkowego. W tym wyraźnym celu i przy ustalonych z góry działaniach poszczególnych osób zwerbowali do takich przestępczych działań T. Z., Z. G. i A. W., którym wyznaczyli określone role, a ci pod ich przewodnictwem role te wypełniali. Przy czym osoby te doskonale wiedziały, że wspólnie współpracują – na zasadzie podziału ról – w celu osiągnięcia zakładanego rezultatu, którym było czerpanie zysków z przestępczego prowadzenia produkcji i obrotu paliwami, a ich wspólne działania dopełniają się.

Zarówno bowiem z wiarygodnych wyjaśnień Z. G. (1), T. Z. (1) jak i A. W. (1) jednoznacznie wynikało, że mimo świadomości tych osób, że podejmowane przez nich działania mają charakter nielegalny (koordynowanie wystawiania i przyjmowania faktur co do których wiedzieli oni, że nie obrazują rzeczywistych zdarzeń gospodarczych lecz maskują nielegalną produkcję paliw, pośredniczenie w obrocie takimi fikcyjnymi fakturami pomiędzy innymi osobami, pośredniczenie w rozliczeniach gotówkowych za obrót fikcyjnymi fakturami, realizowanie poleceń dotyczących nielegalnego wytwarzania paliw pod konkretne zamówienia) to wskazywali oni, że polecenie w tym zakresie otrzymywali oni od A. K. (1) i T. B. (1).

T. Z. (1) wykazywał przy tym w zakresie realizowanych zadań własną aktywność i inicjatywę, namawiając K. Ł. (1) do założenia działalności gospodarczych celem zwiększenia puli firm, które wystawiać będą fikcyjne faktury na nielegalny obrót paliwem, dodatkowo utrudniając ujawnienie tego przestępczego procederu.

Powyższe klarownie dowodzi, że A. K. (1) wspólnie z T. B. (1) kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził Z. G. (1), A. W. (1) i T. Z. (1), mającą na celu popełnianie przestępstw karnych skarbowych polegających na produkcji i wprowadzaniu do obrotu paliw przez spółkę (...) z pominięciem systemu podatkowego tj. przestępstwa z art. 258 § 3 kk w stosunku do osoby A. K. (1) i z art. 258 § 1 kk w stosunku do T. Z. (1).

Wymierzając oskarżonym A. K. (1) oraz T. Z. (1) kary za przypisane im przestępstwa sąd kierował się wytycznymi sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 kk.

Jako znaczny sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych obu oskarżonym. Działalność zorganizowanych grup przestępczych, których celem jest naruszenia zasad porządku prawnego w sposób najbardziej szkodliwy, jakim jest popełnienia przestępstw, jest ze swej istoty zaprzeczeniem praworządności i w powszechnym odczuciu społecznym jest naganne, wymagające jednoznacznego napiętnowania i ukarania. W ramach teje działalności zorganizowanych grup przestępczych dodatkowemu rozgraniczenia podlegać musi uczestnictwo w takiej grupie oraz kierowanie nią, co w przypadku kierownictwa z oczywistych i logicznych względów jest szkodliwe w wyższym stopniu niż przynależność do grupy.

Wysoki jest stopień umyślności działania obu oskarżonych, których zachowania cechował zamiar bezpośredni a nadto których celem było osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem świadczeń publicznoprawnych należnych Skarbowi Państwa.

Niebagatelną okoliczności obciążającą oskarżonych jest również fakt, że działalność grupy przestępczej kierowanej przez A. K., w której aktywnie uczestniczył T. Z., spowodowała znaczną szkodę w mieniu Skarbu Państwa wskutek wielomilionowych uszczupień w podatkach: akcyzowym i VAT, w związku produkcją oraz sprzedażą paliwa z pominięciem systemu podatkowe.

Dodatkową okolicznością obciążającą oskarżonego A. K. (1) jest jego dotychczasowa kilkukrotna karalność sądowa, w tym za podobne przestępstwa umyślne, co świadczy o wysokiej demoralizacji oskarżonego.

Z kolei fakt uprzedniej niekaralności oskarżonego T. Z. (1) stanowiła okoliczność łagodzącą, którą sąd uwzględnił na korzyść tego oskarżonego. Również prowadzony przed popełnieniem przestępstwa ustabilizowany tryb życia oskarżonego T. Z. przemawiał na korzyść tego oskarżonego.

Wyważając wszystkie powyższego okoliczności dotyczące osób oskarżonych jak również okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnione przez nich przestępstwa sąd wymierzył oskarżonym następujące kary:

- A. K. (1) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności a wobec ewidentnego motywu jego działania jakim była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej również grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 złotych za stawkę
- T. Z. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i również wobec oczywistego motywu jego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej także 200 stawek dziennych grzywny po 30 złotych za stawkę.

W ocenie sądu tego rodzaju kary i w tym wymiarze w sposób należyty zrealizują swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej dając oskarżonym jasny i jednoznaczny sygnał, że popełnianie przestępstw nie popłaca albowiem łączyć się będzie zawsze z adekwatną i stanowczą reakcją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości stojących na straży zasad porządku społecznego, zmierzając z założenie do zmiany przeszłego zachowania oskarżonych tak aby nie wchodzili oni ponownie konflikt z prawem, jak i w zakresie prewencji generalnej, stanowiąc przestrozę dla innych aby nie naśladowali oni oskarżonych w ich bezprawnym zachowaniu.

Rozważając kwestię wykonania wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności, sąd uznał, że co do oskarżonego T. Z. (1) istnieją podstawy dla przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej tj. że mimo nie wykonania wymierzonej kary, w przyszłości będzie on przestrzegał zasad porządku prawnego i nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem. Z tych też powodów sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej T. Z. kary pozbawienia wolności na okres 4 lat tytułem próby, stosując w tym zakresie jako względniejsze przepisy ustawy karnej obowiązujące w czasie popełnienie przez niego zarzucanego mu przestępstwa. Okres warunkowego zawieszenia wykonania kary będzie z jednej strony adekwatny do czasokresu przestępczego działania oskarżonego, z drugiej zaś pozwoli na właściwą ocenę przyjętego co do oskarżonego założenia kryminologicznego.

W przypadku oskarżonego A. K. (1) rozważenie możliwości nie wykonywania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności mimo formalnej możliwości, wskutek stosowania przepisów ustawy karnej obowiązujące w czasie popełnienia przez niego przypisanego mu przestępstwa, dało jednak wynik negatywny.

W ocenie sądu przyjmowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec osób, które zajmują się powoływaniem do życia i kierowaniem grupami przestępczymi, co świadczy o bardzo głębokiej demoralizacji takich osób i braku przyswojenia elementarnych zasad porządku prawnego, zakładanie, że wejdą ponownie w konflikt z prawnej i będą przestrzegać porządku prawnego jest wysoce wątpliwe a tym samym niezasadne. Nadto takiej możliwości sprzeciwia się również fakt kilkukrotnej karalności oskarżonego K. za różnego rodzaju przestępstwa i jakkolwiek skazania te miały miejsce po dacie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa osądzonego w niniejszej sprawie, to stanowi to dowód, że przyjęcie wobec oskarżonego takiego założenia byłoby błędem.

Jednocześnie wobec stosowania wobec oskarżonego T. Z. (1) w toku postępowania przygotowawczego w sprawie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, skutkującego jego faktycznym pozbawieniem wolności, na poczet podlegającej wykonaniu kary grzywny, sąd zaliczył oskarżonemu T. Z. okres tegoż pozbawienia wolności, uznając karę grzywny za wykonaną w całości.

O wynagrodzeniu obrońcy oskarżonego A. K. (1), które wedle oświadczenia, nie zostało uiszczzone nawet w części przez oskarżonego, sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 10 wyroku, zasądzając wynagrodzenie to od Skarbu Państwa z uwzględnieniem ilości sesji na których sprawa została rozpoznana, jak i stawką podatku VAT.

O kosztach postępowania w odpowiednich częściach, uwzględniających pierwotny zakres podmiotowy i przedmiotowy aktu oskarżenia, sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 11, nie znajdując powodów aby odstąpić od obciążania nimi oskarżonych.

SSO P. Kurczewski